

DROOM IK? (1)

Dit is deel 1 van twee artikelen over het hebben van een visie op ons vak door de ogen van Kees Faber (auteur van onder andere Bewegingsonderwijs op maat). In dit stuk wordt een toekomstbeeld geschetst door middel van een artikel dat zomaar in de krant in 2025 zou kunnen staan. In dit deel het krantenartikel. In deel 2 wordt ingegaan op 'hoe het zover heeft kunnen komen'.

TEKST KEES FABER FOTO'S HANS DIJKHOFF

DAGBLAD VAN HET NOORDEN, JUNI 2025

DE NIEUWE SPORTSCHOOL

Als ik de school nader zie ik het al: op het sportveld wordt gehockeyd, het schoolplein is vol met skaters die halsbrekende toeren uithalen op en over hun obstakels en ik zie een groepje klimmers bezig op de zijmuur van de school. Aan de andere kant wordt fanatiek gebasketbald en in een stil hoekje zie ik een paar mensen een hele rustige oosterse vechtsport beoefenen. Ik ken de oude sportschool maar dit is wat anders. Wat is dat, de Nieuwe Sportschool?

Eerst maar eens naar de directeur; hij ontvangt me al fietsend aan zijn werktafel. "Ja, ik ben dolblij dat we vijf jaar geleden de stap naar de Nieuwe Sportschool hebben gezet. De hele school ademt sport en dat zorgt voor energie, levendigheid; er gebeurt altijd wat. Sporten is gezond – dat wisten we al – maar verantwoord bewegen stimuleert ook cognitieve en sociale ontwikkeling. De onderzoeksgegevens die dit bevestigen, stapelen zich op. Fantastisch toch? Vandaar ons motto: *elke dag sport!* Daarbij is maatwerk erg belangrijk. Weg met de standaard-gymnastieklessen voor iedereen maar een breed aanbod (binnen en na schooltijd) waar iedereen zijn of haar weg kan vinden: groepslessen, trainingen, bewegingslessen voor minder vaardige kinderen, lichamelijke opvoeding als examenvak, individuele trajecten voor topsporters, toernooien, skireizen,

theorielessen, projecten (vaak vakoverstijgend), stages in verenigingen, events (o.a. de vier-mijl), yoga, outdoorkampen en noem maar op.

Elk kind doet mee: de topsporter, kinderen met bewegingsproblemen, kinderen uit andere (bewegings)culturen, de denksporter, de straatsporter enz. En leerlingen doen veel zelf. Het hele programma wordt elk jaar weer met een vertegenwoordiging van de leerlingen gemaakt en als het even kan spelen leerlingen ook een belangrijke rol in de uitvoering: als organisator, trainer, begeleider, scheidsrechter. Die hele skateaccommodatie op het plein is bedacht en gebouwd door leerlingen met hun ouders! Ook oud-leerlingen zie ik steeds vaker terugkomen om bijvoorbeeld een training te geven. Een ander belangrijk punt is de gemeenschap: we hebben nauwe banden met allerlei sportorganisaties en -initiatieven in onze wijk en dragen ons steentje bij: training geven aan pupillen, organiseren van

een wijk-volleybaltoernooi, helpen met sportdagen, wandelen met ouderen. Kortom, het swingt hier! We hebben de accommodatie in de afgelopen jaren fantastisch kunnen uitbouwen. We zijn heel creatief geworden in het financieren van nieuwe initiatieven. Sponsoring en *crowdfunding* werken, maar ook onze nauwe samenwerking met lokale sportorganisaties zorgt voor allerlei mogelijkheden".

Mijn oren tuiten als ik de directiekamer uitkom. Wat een energie, wat een visie, wat een enthousiasme!! Ik dacht nog even dat al dat sporten ten koste zou gaan van het leren in andere vakken, maar uit de examenresultaten blijkt dat niet, zo wist de directeur me in de deuropening nog te melden. Welnu, verder, naar Gerard en Marleen, beiden docent lichamelijke opvoeding.

▼
Freesporten

◀ Frisbee

Gerard is 57 en werkt al 25 jaar op de school en heeft de omslag naar de Nieuwe Sportschool meegemaakt. “Ik vind het pure winst. Tien jaar geleden slofte ik hier maar wat rond omdat we deden wat we al jaren deden. Ineens sloeg de vlam in de pan – een nieuwe directeur, nieuwe frisse collega’s – en zijn we aan de slag gegaan. Kijk eens naar het aanbod: veel nieuwe dingen zoals streetsport, moderne vormen van dans, klimmen, allerlei gevechtssporten, watersport. Ik doe dat zelf allemaal niet meer, dat is voor jongere collega’s, maar ik vind het wel prachtig voor die kinderen. Ik ben zelf vooral bezig met vakoverstijgende thema’s. Een paar keer per jaar slaande docenten van een paar vakken de handen ineen om een thema flink uit te diepen. Het kan gaan over de Olympische Spelen, gezondheid, sport als entertainment, sport en geld. Het mooiste vind ik de samenwerking met de cultuurvakken. Zo hebben we het afgelopen jaar een dansvoorstelling gemaakt die we hebben opgevoerd bij de diploma-uitreiking. Alles geschreven en uitgevoerd door leerlingen onder begeleiding van een paar ouders en oud-leerlingen. Fantastisch”. Marleen sluit aan: “Ik werk nog maar twee jaar op deze school, maar ik heb echt mijn best gedaan om na de ALO op de Nieuwe Sportschool een baan te krijgen. Ik had hier stage gelopen en wist meteen dat ik hier wilde werken. Ik zag mezelf niet in een sectie zitten waar al jaren hetzelfde riedeltje wordt afgedraaid. Hier is alles in beweging en is er ruimte voor initiatief. We geven nauwelijks losse uren gym meer, maar werken bijna altijd met grotere tijdsenheden. Ik heb lol in het benutten van nieuwe media; als ik lesgeef dan

verbied ik de smartphones en tablets niet, maar zet ze juist in. Zo heb ik laatst bij judo de leerlingen de uitvoering van een worp laten vastleggen. Die beelden zetten ze dan op onze site; ik kijk er naar er geef dan feedback. We hebben ook een app ontwikkeld die elke leerling kan gebruiken om zijn gezondheid te monitoren via hun smartphone; je krijgt vanzelf een signaal als er iets niet in orde is. We bespreken de uitkomsten met elkaar op school en als het nodig is zoeken we contact met een arts of een andere deskundige. Bijna alle leerlingen en leraren doen dit, maar sommigen juist niet. Ook goed; je bent tenslotte zelf verantwoordelijk voor de manier waarop je omgaat met je gezondheid”.

Hoog tijd om eens wat leerlingen te spreken! Een groepje van drie leerlingen zit al op me te wachten in de kantine. Shahira (havo 4), Wim (havo 2) en Andrea (vwo 5) popelen om hun verhaal te doen. Shahira begint. “Hockey is alles voor me; ik speel het van jongs af aan en ik zit ondertussen bij de nationale jeugdselectie. De school biedt de mogelijkheid om deze sport op dit niveau te beoefenen. Mijn examen doe ik in twee jaar en roosteraanpassingen zijn altijd mogelijk als ik weg moet voor trainingskampen of toernooien. Ik laat veel andere sporten lopen, maar ik geef vaak trainingen op school of clinics in de buurt. Geweldig om te doen. Ik organiseer al drie jaar het jaarlijkse hockeytoernooi van onze school en ik heb dit jaar voor het eerst een hockeyreis voor ons schoolteam georganiseerd naar een school in Duitsland”. Wim is geen gemakkelijke beweger en had het vroeger in de gymlessen

best zwaar. “Ik kon veel dingen niet in de gymles, voelde me buiten de groep vallen en heb ook nooit een sportvereniging kunnen vinden waar ik me thuis voelde. Nou ja, behalve de schaakvereniging dan. Het eerste jaar op deze school kwam ik in een speciale groep terecht met meer kinderen die het een beetje gehad hadden met sport. Ik heb toch aardig plezier gekregen in badmintonnen, maar mijn sport is echt tai-chi geworden. Ik had er nog nooit van gehoord, maar de leraar die we hadden inspireerde me echt; die concentratie en dat kunstige vind ik geweldig. Oh ja, ik heb samen met mijn vriend Johan ook een schaaktoernooi georganiseerd. Kinderen van school en uit de buurt konden meedoen. Het niveau was niet zo hoog, maar iedereen had wel veel plezier”. “Ik heb het examenvak bewegingsonderwijs gedaan omdat ik een beroep in de sport wil”, zegt Andrea. “Ik ga bewegingswetenschappen studeren en ik heb op school veel mogelijkheden gekregen om mijn interesse uit te bouwen. Ik heb bijvoorbeeld een werkstuk geschreven over sport en maatschappij, vooral gericht op sportstimulering bij allochtone kinderen. Ik heb hier op school en in de buurt interviews afgenomen om erachter te komen wat er speelt bij mensen om wel of niet lol te hebben in sport. Vorige week heb ik een presentatie gegeven op de ouderavond. Een hele klus, maar ik besteed nu minder tijd aan mijn eigen sportbeoefening. Ik heb ook het initiatief genomen om tweemaal per jaar een sportcafé te organiseren, waarin actuele vraagstukken op de agenda staan. Het laatste café had als thema: ‘Wanneer is sport gezond?’”

Ik wandel door de school naar de uitgang en mijn gedachten gaan naar mijn eigen gymlessen op de middelbare school. Niet te vergelijken; ik heb aardig leren volleyballen, maar dat was het ook wel. Wat een rijkdom hier, wat een plezier! Ik loop over het schoolplein naar mijn auto en weet nog net een leerling op een éénwieler te ontwijken.

Wordt vervolgd

Contact: c.j.faber@pl.hanze.nl ■